

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. VII. De pœnis statutis in monachos seu religiosos, qui habitum religiosum dimittunt, vel ad studia sine licentia accedunt, vel sunt incorrigibiles.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

Cum ne scilicet vici religiosi mundanis his actionibus involvantur ita ut certæ etiam pœnæ in utroque capitulo statuantur, nisi taliter egressi infra duorum mensium spatium (à tempore exitûs è monasterio computandum) ad monasterium suum redeant, ex quibus tamen hujus prohibitoria & poenalis constitutionis verbis, quæ rigidam requirunt explicationem, bene colligitur, nihil agere contra has constitutiones, neque pœnas illarum incurrere, qui ad docendas has scientias extra monasterium morantur, vel qui in monasterio tantum his talibus studijs se tradunt; vel si exeant quidem ex monasterio, ad has scientias audiendas, non tamen extra morantur, sed semper ad suum monasterium, post auditas tales in Academia v. g. publicas lectiones redeunt, cum poenalia verba utriusque hujus constitutionis dicant, si exeant extra monasterium ad has scientias audiendas, & intra duorum mensium spatium non redeant ad monasterium. Neque tamen sufficit ad evadendum has pœnas licentiam Prælati sui habere, ad audiendam tales scientias, & morandum propterea ex monasterio (nisi speciali privilegio à Pontifice concessio muniti hi sint) cum inferior in lege superioris dispensare non possit.

Extenditur autem constitutio pœnalis Concilij Turonensis in cit. c. 3. relata etiam ad Archidiaconos, Decanos, Plebanos, Præpositos, Cantores, & alios Clericos personatum habentes, nec non ad omnes Presbyteros, ut neque his liceat medicinam, & leges civiles audire (quod majorem curam Theologicis, &

Canonicis studiis sibi magis necessariis impendant) ita ut si intra duos primos menses à prædictis prohibitis studiis non desistint, pœnas relatarum constitutionum incurrant: quæ tamen lege sicuti Clerici inferiores, Diaconi v. g. Subdiaconi, & qui in minoribus constituti sunt, qui dignitatem aut personatum non habent, non comprehenduntur, ita nec comprehenduntur illi, qui specialiter privilegiati sunt à Summo Pontifice, vel qui in Academijs specialiter ad hoc privilegiatis student.

§. VII.

De pœnis statutis in monachos seu religiosos, qui habitum religiosum dimittunt, vel ad studia sine licentia accedunt, vel sunt incorrigibiles.

Qui habitum suæ religionis (saltem totum temerè, & sine justa ac rationabili causa, scienter, & malitiosè dimittunt, vel certè ita occultant, ut exterius nihil appareat, incurrunt pœnam excommunicationis ipso facto *e. ut periculosa 2. h. 2. in 6.* (ut ne dimissio taliter habitu vagandi occasio sit religiosi) & quamvis dimissio habitus talis regularis ad breve tantum tempus, non inducat excommunicationem, neque tamen requiritur etiam ad hanc inducendam, perpetua dimissio, cum ex illa dimissione non detur multa occasio vagandi, detur tamen, etiam si talis dimissio perpetua non sit,

Qui verò sine Prælati sui licentia ad studia accedunt, ipso facto sententiam

excommunicationis incurrunt, juxta *cit.*
c. 2. ad quæcunque denique studia ac-
 cedant, non quidem si aliud ejusdem
 ordinis monasterium adeat religiosus, ex
 quo possit ad lectiones publicas exire, re-
 diturus iterum ad monasterium, lectio-
 nibus talibus finitis, quo in casu sufficit
 Prælati licentia, nihil requisito capitulo,
 sed si ad studia abeat, habitando extra
 claustrum, quod Authores prohibitum
 putant sine consensu Capituli.

Denique si incorrigibiles sint, qui lo-
 culariter vivendo alios suo exemplo cor-
 rumpunt, nec ad observationem disci-
 plinæ regularis per censuras etiam com-
 pelli possint, ejectis illis monasterium
 tale reformari debet per alios episcopus
 ordinis religiosos, vel cura licentia de-
 præ per alterius ordinis religiosos.

